

En el silenci

MÀRIUS TORRES

En el silenci obscur d'unes parpelles closes
que tanca l'Univers en el meu esperit,
la música s'enlaira. Talment, en l'alta nit,
puja fins als estels el perfum de les roses.

Ella, divina música!, en el meu cor petit
fa cabre l'infinit, trencades les rescloses,
i se m'emporta lluny dels Nombres i les Coses,
més enllà del desig, quasi fins a l'oblit.

Com les algues que avancen en el pit de les ones
entre el bleix de les aigües rítmiques i pregones,
jo vaig música endins, voluptuosament.

I mentre el món es perd, adormit a la platja,
jo somnio, perdut en l'estreta salvatge
dels llavis de l'escuma i dels braços del vent.

TORRES, Màrius (1947): *Poesies*. Coyoacán: Quaderns de l'Exili, p. 35.